AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS. REGULAE MONACHORUM
2. Hälfte 12. Jh. Seite 130r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

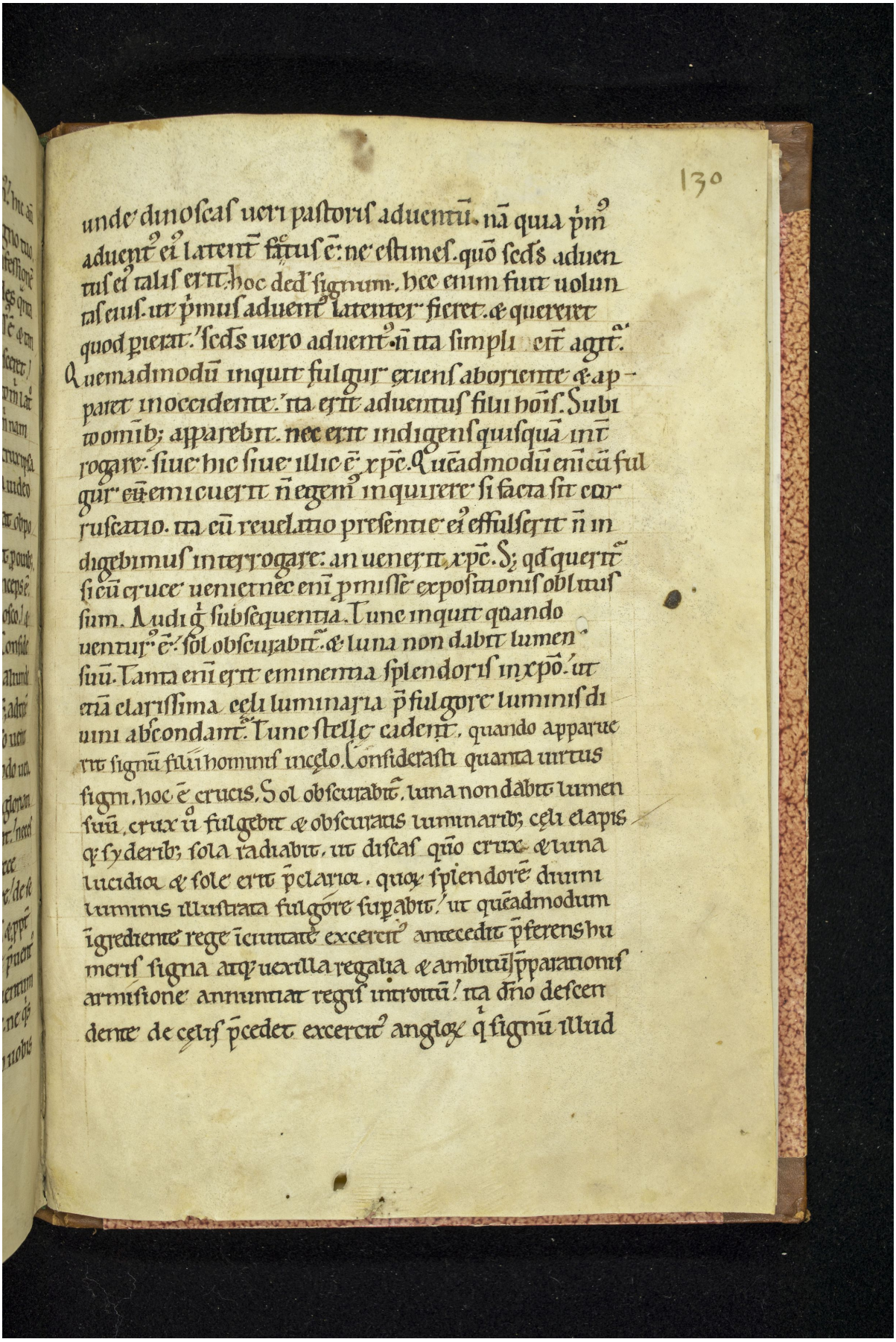

unde dinoscas ueri pastoris aduentū. nā quia p̄m̄
aduent⁹ ei⁹ latent̄ factus ē: ne estimes. quō scd̄s aduen
tus ei⁹ talis erit. hoc ded̄ signum. hec enim fuit uolun
tas eius. ut p̄mus aduent⁹ latenter fieret. & quereret
quod p̄ierat. scd̄s uero aduent⁹. n̄ ita simpli cit̄ agit̄.
Quemadmodū inquit fulgur exiens aboriente & ap-
paret in occidente. ita erit aduentus filii hōis. Subi
to omib; apparebit. nec erit indigens quisquā int̄
rogare. siue hic siue illic ē xp̄c. Quēadmodū enī cū ful
gur ~~cū~~ emicuerit n̄ egem⁹ inquirere si facta sit cor
ruscatio. ita cū reuelatio presentie ei⁹ effulserit n̄ in
digebimus interrogare: an uenerit xp̄c. S; qd̄ querit̄
si cū cruce ueniet nec enī p̄misse expositionis oblitus
sum. Audi ḡ subsequentia. Tunc inquit quando
uentur⁹ ē. sol obscurabit̄. & luna non dabit lumen
suū. Tanta enī erit eminentia splendoris in xp̄o. ut
etiā clarissima celi luminaria p̄ fulgore luminis di
uini abscondant̄. Tunc stelle cadent. quando apparue
rit signū filii hominis in celo. Considerasti quanta uirtus
signi. hoc ē crucis. Sol obscurabit̄. luna non dabit lumen
suū. crux u⁹ fulgebit & obscuratis luminarib; celi elapis
q; syderib; sola radiabit. ut discas quō crux & luna
lucidior & sole erit p̄clarior. quor̄ splendorē diuini
luminis illustrata fulgore sup̄abit. ut quēadmodum
ingrediente rege in ciuitate excercit⁹ antecedit p̄ferens hu
meris signa atq; uexilla regalia & ambitū p̄parationis
armisione annuntiat regis introitū. ita d̄no descen
dente de celis p̄cedet excercit⁹ anglor̄ q̄ signū illud